

Gud – Fadern, Sonen och Anden

Jesus tackar Fadern för att Han ”dolt *detta* för de lärda och kloka”. Vad syftar det på? Kapitlet inleds med berättelsen om Johannes döparen och hans vistelse i fängelset. Från fängelset skickar han sina lärjungar med en fråga till Jesus: Är du den som skall komma?

1. Fadern visar vem Sonen är

- a) När vi läser de tidigare kapitlen i Matt ser vi hur Jesus blir avvisad av de lärda och kloka. Det är de skriftlärda, fariséer och sadducéer - det religiösa etablissemanget. Det finns en stolthet som förblindar.
- b) ... så har du bestämt grekiska *eudokia*. Det är på samma sätt idag. Se också 1 Kor 1:26 ff. Här gäller det att omvända sig.
- c) När Matteus talar om dem som är som barn syftar här på ”de stilla i landet”. Det är alla de som älskar sin Gud och vill göra Hans vilja även om de inte förstår allt. Vi talar om de vanliga människorna. Vi är kallade att vara ödmjuka som barn (små och olärda) inför Gud.

2. Sonen visar vem Fadern är

- a) Här har vi svaret på Johannes döparens fråga. Det är *detta* de lärda och kloka inte förstår; nämligen att Sonen och Fadern är ”av samma väsen”. Det är också *detta* som är hemligheten i den kristna tron. Eftersom *detta* är centrum vill jag fördjupa det något.

Apologeterna använde sig av Logos - spekulationen (platonismen) för att tala om hur Gud blivit människa (inkarnationen). Arius, en from präst i Alexandria i början på 300-talet, var mån om att endast Gud fick vara Gud. Då menade han Fadern. Denna tanke leder fel då Jesus blir skapad och ändlig, inte kan känna Fadern på ett fullkomligt sätt och är han ändlig kan han också förändras, ja synda. Arius förnekade inte samhörigheten mellan Fadern, Sonen och Anden, men menade att vi har att göra med tre helt olika väsenden av vilka bara Fadern är Gud i ordets djupaste mening.

Biskop Athanasianus i Alexandria som motsatte sig *detta* å det bestämdaste. Han sa att om Sonen inte är ett med Fadern då ska vi inte tillbe Jesus som Herren. Det vore avgudadyrkan. Då är inte heller Jesus det fullkomliga försoningsoffret och vi är fortfarande kvar i våra synder.

- b) Det blev nödvändigt att reda ut *detta* för att inte den apostoliska förkunnelsen skulle gå förlorad. Så fixerades tron, en gång för alla, i den nicenska trosbekännelsen:

... och på en enda Herre,
Jesus Kristus, Guds enfödde Son,

född av fadern före all tid,
Gud av Gud, ljus av ljus, sann Gud av sann Gud,
född och icke skapad, av samma väsen som Fadern.

c) Den som vill vara en kristen och tro som apostlarna svävar inte på målet i denna sak. Hon kan inte förstå och begripa Guds väsen, men hon kan och vill tro som Jesus och apostlarna lärt oss.

3. Anden visar vad det är att ta på sig Jesu ok

a) Matteus skrev till judekristna. De visste att oket syftade på Torahn, lagen som hjälper Israel genom livet. En av rabbinerna har räknat fram att det rörde sig om 613 bud fördelade på 365 förbud (årets dagar) och 248 påbud (antalet ben i kroppen). Hela kroppen skulle vara engagerad hela året med att inte överträda buden.

b) När vi lärt känna Jesus har vi också börjat lära känna evangeliet. Jesus är Gud, syndfri och Han har fullbordat alla buden och uppfyllt dem med sin Helige Ande.

c) När vi tar på oss Hans ok tar vi på oss Hans rättfärdighet! I den stunden befrias vi från lagens fördömelse, från oss själva och får ro för våra själar.